

ἦτο ὑπὲρ τῆς κυρίας Παρασκευοπούλου. Ἐπιστρέφων τέλος ἐπέρασε, μὲ τοὺς ἐν λόγῳ φίλους του ἀπὸ ἑνα καφεσαντάν, ὅπου ἔμειναν ἀρκετὴν ὥραν, συνάψαντες καὶ γνωσιμίας τῆς στιγμῆς μὲ τὰς αἰδοῦς...

Ἐν ᾧ δὲ πλήρης ἐντυπώσεων καὶ εὐθυμίας ὁ Γιαννάκης ἀπήρχετο πρὸς τὴν οἰκίαν του, — ἦτο πολὺ ἀρχὰ πλέον — ἐσυλλογίζετο ὅτι αὐριον ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῆ καὶ τὸ ἄλλο ἵπποδρόμιον καὶ τὸ θηριοτροφεῖον καὶ τὸν Φασουλῆν, τὸ θέατρον τοῦ λαοῦ, ὅπου κάθε βράδυ ἀντηγεῖ ὁ εἰλικρινέστερος γέλωθ. Εἶχον τόσας διασκεδάσεις, τόσα κέντρα φέτος αἱ Ἀθηναί! κατακλυσμός... Ἐλθσμένησε καὶ τὴν αὐτοκτονίαν καὶ τὸ αἶσχος τῆς ἀπορρίψεως καὶ ὅλα... Ὅταν εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν του, τὸ παράθυρον ἦτο δλάνοικτον καὶ τὸ φῶς τῆς σελήνης, δυσούσης, εἰσῆρχετο γλυκὺ καὶ εὐφρόσουν. Εἰς τὸ βῆθρον τοῦ παραθύρου ἀπέκειτο τὸ ποτήριον μὲ τὴν διάλυσιν τῶν πυρείων, ὡς το εἶχεν ἀφήσει ἐκεῖ νὰ τον περιμένῃ... Τὸ εἶδε καὶ ἐγέλασε... Τὴν στιγμήν ἐκείνην ἐφιλοσόφησε σοβαρὰ τῷ ὄντι ἐπὶ τῆς αὐτοκτονίας του. Καὶ τὸ ἀπλοῦστερον παιγνίδι εἰμπορεῖ νὰ μας κάμῃ νὰ σοβαρευθῶμεν.

— Τί ἔμμορφη ποῦ εἶνε ἡ ζωῆ, εἶπε, καὶ τί ἀνῆρτοι ποῦ εἶνε ἐκεῖνοι ποῦ αὐτοκτονοῦν, ἀλήθεια κ' ἀπ' ἀλήθεια!

Καὶ λαθῶν τὸ δηλητήριον τὸ ἔχυσεν ἀπὸ τοῦ παραθύρου μετ' ἀποστροφῆς, ὡς ἐὰν πράγματι εἶχεν ἀποφασίσει ποτὲ νὰ τὸ πῆ.

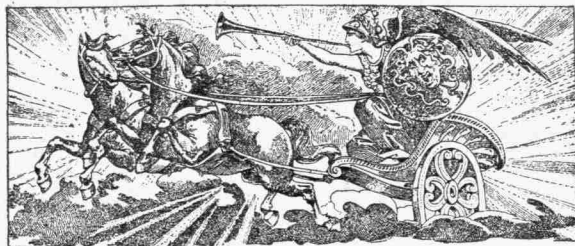
ΑΝΤΙΛΑΛΟΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Λεοντοσίγριδες

Εἰς τὸν ζωολογικὸν κήπον τῆς ἐν Δουβλίῳ Βασιλικῆς Ἰρλανδικῆς ἐταιρίας ἐλπίζουσι νὰ λάβωσι μετ' ὀλίγον νέθον γόνον ἐκ λέοντος καὶ τίγριως. Τοιοῦτοι μιγάδες ἐγεννήθησαν ἄλλοτε ἐπανειλημμένως ἐν τῷ θηριοτροφεῖῳ τοῦ Ἀτίνης ἐν Βίνδσωρ. Ὁ πρῶτος γόνος εἶδε τὸ φῶς ἐν ἔτει 1824· ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς ὃν ἐπέδειξαν τὰ ἄρρενα ζῶα ἐκάλεσε τὸ εἶδος τοῦτο «Λεοντότιγριν»· ἐθηλάσθησαν ὑπὸ μιᾶς αἰγῆς καὶ πολλῶν κυνῶν, ἔφθασαν δὲ εἰς ἡλικίαν τριῶν μηνῶν. Ὁ δευτέρος τοκετὸς ἐν ἔτει 1827 ἀπῆρτίζετο ἐκ δύο ἄρρένων οἵτινες εὐρίσκονται νῦν ταριχευμένοι, εἰς Βρεττανικὸν Μουσεῖον ὁ εἰς, καὶ εἰς τὸ τοῦ Ἐδιμβούργου ὁ ἕτερος· κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Βάλλ ἔφθασαν εἰς ἡλικίαν 10 μηνῶν. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἔλαβον ἐπανειλημμένως χώραν γόνου λεοντοσίγριων. Οὗτω ἀναφέρει ὁ Ρόβερτσων, ὅτι εἶδε κατὰ τὸ ἔτος 1832 ἐν Νίλκεννυ, ἐντὸς κλωβοῦ, ἕνα λέοντα, μίαν τίγριν καὶ τὰ τρία τέκνα των. Τὰ ζῶα τοῦ 1824 εἶχον κατὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ Γρίφφρι ἀκάθαρτον κίτρινον χροῶμα, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ρινῆς καὶ πρὸς τὰ ἄνω τῆς κεφαλῆς, τῆς ῥάχως καὶ τοῦ ἄνω μέρους τῆς οὐρᾶς, ἦτο τὸ χροῶμα πολὺ σκοτεινότερον, ἐν τῇ θέσει δὲ ταύτῃ διεγράφετο καὶ ἔντονοι καθετοὶ γραμμαί· σκοτειναὶ κηλίδες ἐκάλυπτον τὸ μέτωπον, ἐφαίνονται δὲ καὶ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ σώματος, ἀλλ' ἀσαφῶς. Τὸ σχῆμα τῆς κεφαλῆς ἦτο ὅμοιον πρὸς τὸ τοῦ λέοντος, ἡ λεπτὴ διασκευὴ τοῦ λοιποῦ σώματος ὁμοιάζεν ἐν τούτοις μᾶλλον πρὸς τὸ τῆς τίγριως.

Ι*

ΑΝΑ ΤΟ ΑΣΤΥ

Ὁ καιρὸς ἔστρωσεν. Οὔτε νέφη πλέον ἀπειλητικά, οὔτε ἐσπεριναὶ ἀστραπαὶ, οὔτε βρονταὶ μακρυσμέναι, οὔτε ψεκάδες βροχῆς ἰδιότροποι ἐν τῷ μέσῳ τοῦ καύσωνος τῆς ἡμέρας, οὔτε νύκτες πολὺ δροσεραὶ, ὑγραί, ἀναβῆλλουσαι τὰ ὑπαίθρια θεάματα. Ἦρχισαν αἱ ἡμέραι αἱ πυριφλεγεῖς, μὲ τὸν μονοτόνω καὶ ἀπελπιστικῶς κυανοῦν οὐρανὸν καὶ αἱ νύκτες αἱ ἀστροφώτιστοι, αἱ χλιαραὶ, αἱ ἡδυπαθεῖς, ὑπὸ τὰς ὁποίας νέαν μαγεῖαν περιβάλλονται τὰ ἐξοχικὰ τοπία. Καὶ ἐξέερχονται ὑπὸ τῆς θερμότητος τὸ κράτος καὶ ὑπὸ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναψυχῆς οἱ ἄστοι σὺν γυναίξ! καὶ τέκνοις, καὶ κατακλύζουσι τὰς ὁδοὺς καὶ συρρέουσι εἰς τὰ κέντρα καὶ ἡ κίνησις ὑπὸ τὰ μυρία φῶτα πόλεως διασκεδάζουσης παρατείνεται μέχρι βαθείας νυκτός, ὅσον τὸ δυνατόν ἀργότερα ἐκάστου προσπαθοῦντος νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ νὰ παραδοθῆ εἰς τὸ ἀναπόφευκτον τῆς κλίνης μαρτύριον.

Καὶ ὡς πρὸς τ' ἀναψυχτικὰ κέντρα καὶ τὰς διασκεδάσεις, αἱ Ἀθηναί φέτος ὑπερέβαλον ἑαυτάς. Ἀρκεῖ ἀπλή χρονολογικὴ ἀπαριθμησις, ἀνεῦ ἄλλης περιγραφῆς. Ἡ πλατεῖα τῆς Ὁμοιοίας θέατρον ἑλληνικόν, τὸν θίασον Μένανδρον μὲ τὴν Δθα Βερώνην, ἐλλοκυστικὴν πρωταγωνίστριαν. Ἡ ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου Ἴπποδρόμιον, ἴσως τὸ μᾶλλον συγκαζόμενον ἐκ τῶν ἑσπερινῶν θεαμάτων. Ἡ ὁδὸς Σταδίου τὸν Παντόπουλον, τὰ Ἰλίσια τὸν Παράδεισον μὲ τὴν ἀμίμητον κυρίαν Παρασκευοπούλου, τοὺς λαμπροὺς Ἀδερίνους εἰς τοῦ Ὀρφανίδου, δευτέρου Ἴπποδρόμιον εἰς τὸ Ἄντρον τῶν Νυμφῶν, ἀπέναντι τὸ Θηριοτροφεῖον· εἰς τὰ Πευκάκια, εἰς τὸ ἄλλο ἄχρον καὶ εἰς ἄλλας ἀκόμη συνοικίας Θεάτρα λαϊκὰ Φασουλῆδων, εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ Ὀρφανίδειου Ζυθοπωλείου Καφὲ Σαντάν, μουσικὴ εἰς τὴν Πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος ὑπὸ τὸν κ. Καίσαρην καὶ ἄλλα μικρότερα κέντρα τὰ ὅποια ποῦ νὰ τἀριθμῆσῃ κανεὶς ὅλα προχείρως καὶ προπάντων ποῦ νὰ τα ἰδῆ καὶ νὰ τα ξαναἰδῆ καὶ νὰ τα χορτάσῃ. Πρέπει πρὸς τοῦτο νὰ ἔχῃ κανεὶς εἰς τὴν διάθεσίν του θερμὴν περιόδον τετραπλασιασῆς διαρκείας, γράφει ἡ Νέα Ἐφημερίς. Καὶ αὐτὰ μόνον εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἀφίνομεν τῶρα τὸ Φάληρον χωριστῶν, τὸ μέγα καὶ πολυφώνου κέτρον τῆς ἀναψυχῆς μὲ τὰ τὸς κέντρα.

Δευτέρα ἔκδοσις τοῦ Καπετὰν Γεώργη, τοῦ περιφήμου καταστίχτου ἀνθρώπου, τὸν ὅποιον ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνώσται τῆς Ἐστίας. Εἰς τὸ κρατητήριον τοῦ δ' ἀστυνομικοῦ τμήματος κρατεῖται ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἄνθρωπος ἀγνώστου ὀνόματος καὶ προελεύσεως, τοῦ